

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Ljudski shodi.

Ribnica, dne 20. julija 1896.

Ljudski shod sklican po „Sl. društvu za Spodnji Štajar“ tukaj v Ribnici, se je po večkratnih zaprekah vršil pri nas včeraj, dne 19. t. m. Udeležba občinstva je bila precej obilna, in smemo biti zadovoljni, zlasti ako vzamemo v poštev, da je bil to prvi shod, ki ga je sklicalo to društvo v Ribnici. Zborovanje se je pričelo točno ob napovedani 3. uri popoldne v prostorni dvorani gosp. Fuschoferjevi. Društveni predsednik, čg. dr. L. Gregorec, ogovori zbrane poslušalce in otvori zborovanje. Pojasni vzrok, čemu imenovano društvo zboruje sedaj v Ribnici, predstavi navzočim prišedšega iz Slov. Gradca vladnega zastopnika ter podeli besedo g. poslancu Robiču. Gospod Robič poroča iz početka o delovanju slovenskih poslancev v državnem zboru ter o nekaterih važnih postavah, ki so se skovale, ali se še kujejo v prosep kmečkemu prebivalstvu. Omenja med drugim, kako se je on prvi potegnil za znižanje zemljiškega davka, ki se je radi tega res znižal za 2½ milj. gld. in kako je potrebno, da se to znižanje pravično razdeli na posamezne pokrajine ali dežele. Dalje zatrjuje ter dokaže s številkami, da je pri nas na Štajerskem čisti dohodek od zemljišč cenjen previsoko in da imamo radi te previsoke cenitve tudi prevelike davke ter vsled tega gmotno vedno bolj propadamo. Torej se moramo sedaj, ko se bo uravnaval zemljiški davek, pravočasno oglašiti s prošnjami za revizijo previsoke cenitve zemljiških dohodkov, ker sicer nas prehite naši sodeželani Nemci — v Srednjem Štajerju, ki so doposlali dotični oblasti že nad 80.000 takih prošenj. Omenja tudi Čehov in Kranjcev, ki so si po na-

pornem trudu te svoje razmere že dokaj zboljšali ter ovrgli previsoko cenitev zemljiških dohodkov. — Načrtavši dovolj podrobno delovanje poslancev v drž. zboru, jame naposled pojasniti položaj slov. poslancev v deželnem zboru, kateri se sklicuje in vrši sedaj brez zastopnikov slov. naroda. Prav za prav — pravi — imel bi o tem poročati čg. dr. Lipold, kot poslanec za ta okraj, toda ker je ta radi bolehavosti zadržan, poroča nekako v njegovem imenu on, ki se je nahajal s poslancem dr. Lipoldom vsikdar v popolnem soglasju. Na to jame naštevati krivice, ki se godé slov. poslancem in Slovincem na Štajerskem sploh, v deželnem zboru, kako je nemško-liberalna večina prezirala in odrivala Slovence povsod tako dolgo, da so bili naposled primorani zapustiti deželnozbornsko dvorano. To točno poročilo poslušalo je občinstvo z največjim zanimanjem ter burno odobravalno moško postopanje gg. deželnih poslancev, na kar se je na predlog čg. predsednika soglasno sprejela resolucija, sprejeta že na ljudskem shodu v Račah pri Mariboru, ki slóve:

„V Ribnici na Pohorji zbrani ljudski shod odobrava izstop deželnih poslancev iz deželnega zbora štajerskega in prosi iste, da se ne povrnejo vanj, dokler se jim ne da zadostnih garancij, gledé spoštovanja in ovaževanja opravičenih zahtev tretjine prebivalstva Štajerske.“

Po tem obširnem poročilu se oglasi k besedi čg. župnik Hrastelj ter zahvali g. poslancu Robiču za zares trudoljubno zastopanje volilcev v deželnem in državnem zboru, proseč ga, naj ostane še v bodoče tako vnet zagovornik slovenskih volilcev, zlasti kmečkega prebivalstva na Slov. Štajarskem, ki ga pri bližnjih volitvah

gotovo zopet izvoli za poslanca. Navzoči poslušalci pa mu zakličejo večkratni „živio“.

Na to pride na vrsto druga točka vsporeda, zadevajoča učni jezik naših šol, o čemur govori g. Dragotin Hribar iz Celja. In glej, med tem ko so preprosti volilci, ne razumevajoč dovolj „visoke politike in matematike“ pri prvem govoru le bolj premišljevali, jeli so pri drugem pritrjevati govorniku skoro pri vsaki besedi, v znamenje, da je govornik govoril vsem iz srca. Živo in vneto besedo povdarja in dokaže govornik, kako neobhodno potrebno je, da se ljudstvo izobrazuje v svojem materinem jeziku, gledé česar pa se v naših šolah toliko greši, ker si teh nismo osnovali sami, marveč so jih nam osnovali drugi. Kako pa drugi skrbé za nas, to je dovolj znano vsem. Hoteč vzdržati naše ljudstvo v nevednosti, vsiljujejo nam v šole tuj jezik, češ, da je boljši od našega, ker sicer bi Slovenci prehitro napredovali v šolanju in bi ne bilo nikakega povoda za dolgoletno šolsko obiskovanje. Ako bi bilo učenje tujih jezikov v nežni mladosti tako potrebno v ljudski šoli, čemu se ga ne poprimejo drugi mogočnejši narodi, nego smo mi Slovenci, čemu se Nemec ne uči na podlagi francoskega, Francoz na podlagi italijanskega, Italijan na podlagi nemškega jezika? Inu čemu? Zato, ker so si ti narodi osnovali šole sami, ker hočejo biti sami svoji gospodarji v svoji domovini. In prav za tem grmom tiči zajec, čemu se nam od zibe do groba toliko vsiljuje tujščina. Snovatelji teh šol namreč želé, naj bi nadarjen in čvrst Slovenec ostal tepec, ostal ponižan in poteptan v tla, kakor je bil še pod tlako krutih grajščakov, naj bi se ne zavedal, če ima dolžnost plačevati, da ima tudi pravo tirjati svoje pravice. A kako je v tem obziru s slovenskimi srednjimi

LISTEK.

Pošten tat.

Ruski spisal F. M. Dostojevski.

„Zakaj žaluješ, Emeljan Iljič?“
„To je čudno, Astafij Ivanovič . . . hotel sem vam pripovedati . . . pomislite samo, dve ženi ste se bili na ulici . . . iz neprevidnosti je prevrnila jedna drugi pletanico z — jagodicami za vence.“

„In kaj je s tem?“

„Ona ji je prevrnila in pohodila jagode.“

„In dalje, Emeljan Iljič?“

„Nič več, Astafij Ivanovič, jaz sem vam samo pripovedoval.“

Zapil si že svojo pamet, mislil sem si.

„In v Gorohovaji — ne, bilo je v Sadovaji — je zgubil nek gospod bankovec jednega, ne treh rubljev. Nek kmet je to videl. „Moja sreča“ rekel je. „Ne, jaz sem srečen, jaz sem ga prej videl,“ rekel je drug kmet. . .“

„Dalje, Emeljan Iljič?“

„Kmeta sta se bila, Astafij Ivanovič. Kar pride nek mestni vojak, pobere bankovec, ga da gospodu in se grozi kmetoma, da je da oba zapreti.“

„In dalje, Emelej?“

„Ljudje so se smejali . . .“

„Emeljanuška! Prodal si dušo za pijačo. Znaš, Emeljanuška, kaj ti bom povedal?“

„Kaj, Astafij Ivanovič?“

„Poprimi se kakega dela! Tisočkrat sem ti že povedal, imej usmiljenje sam s seboj!“

„Kaj bi naj začel, Astafij Ivanovič? Mene noče nihče imeti.“

„Zakaj so te izgnali z službe, Emelej?“

„Kaj sem hotel povedati . . . ? Blaža so danes poklicali k sodnji . . .“

„Zakaj so ga poklicali, Emeljanuška?“

„Ne znam, Astafij Ivanovič. Najbrž je bilo potrebno, zato so ga poklicali.“

Zgubljen človek si, Emeljuška, mislil sem si. Kaj bi storil s takim človekom? Premeten pa je bil; ker sem se jezil, postalo mu je dolgočasno, — vzel je svoj plašč in zginil skoz vrata Bog zna kam. Ves dan je pohajkoval in še le zvečer je prišel domov pijan kakor čep. Kdo mu je dal denar ali pa pijačo, mi ni znano, jaz mu nisem dal.

„Ne, rečem mu, „Emeljuška, tako ne sme dolgo ostati. Pusti pijančevanje, čuješ? Če še enkrat prideš pijan, spi zunaj na stopnjicah, noter te ne pustim!“

Dva dni je prestal Emelej brez pijače, tretjega dne se je pa zopet pobral iz sobe. Čakam in čakam, a on ne pride. Žal mi je bilo in tožilo se mi je po njem. Kje je? Morda se je sam usmrtil! Pride noč, on pa ne. Zjutraj vidim, da tudi lahko pod oblaki prenoči — ležal je na hišnih stopnjicah z glavo na pragu.

„Bog ti pomagaj, Emelej! kako ti je prišlo kaj takega na misel?“

„Ni še dolgo, Astafij Ivanovič, ko ste bili hudi na me in ste se mi grozili, da me ne pustite v sobo; zato sem kar takoj sem položil svojo trudno glavo.“

„Ali res ničesar ne znaš, kakor stražiti prag, Emeljuška?“

„Kaj bi delal, Astafij Ivanovič?“

Jeza se je kuhala v meni. „Zgubljena duša, zaklical sem, nauči se krojaštva. Poglej svoj plašč — ni zadosti, da je luknjičav, še prag pometaj z njim. Vzami iglo, zakrpaj si plašč, — pijanec!“

Kaj je storil? Vzel je iglo. Jaz sem mu bolj rekel v jezi kakor v resnici; on se je pa ustrašil in si slekel plašč. A niti ni mogel napeljati. Lahko mu ni šlo — oči je imel rudeče in roke so mu trepetale. Natakne, porine, zmoči prst, zmoči nit, suče jo, — nič ne pomaga. Odvrgel je oboje in me pogledal.

šolami? Govornik našteje, koliko imajo takih šol Nemci, Poljaki, Čehi, Hrvatje, Italijani, Rusini — le mi Slovenci nimamo slovenske — nobene! Ravno tako se prezira popolno naš jezik na vseučiliščih. Lahki, ki jih je komaj šesti ali sedmi del od nas v Avstriji, imajo mnogo več pravice in se ozira v vsakem oziru bolj na nje. Za to pa tudi nimamo in ne moremo imeti slovenščine zmožnih uradnikov, za to pa pojedajo najboljši kruh na slov. zemlji — tujci, vrhu tega pa se jezé nad slovenskim ljudstvom, nad slovenskim uradovanjem, ker ga ne znajo. Torej, slovenski Pohorci, ne bodite šalobarde, bodite možje, ne zatajujte in skrivajte svoje narodnosti, marveč štejte si v čast in ponos, da ste sinovi slovenskega naroda, vsikdar zvestega svojemu vladarju in odlikujočega se na tolikih bojiščih, katerega je Previdnost odločila za boljšo osodo, nego jo on uživa sedaj.

Prekрасne, z razvnetim srcem in kipečim rodoljubjem izgovorjene besede govornikove napravile so na poslušalce velik vtis in pritrjevanja ter „živio-klicev“ ni hotelo biti konca. Ko govornik umolkne, prosí zopet za besedo čg. Hrastelj, ter se z lepimi besedami zahvali govorniku za ta plamteč govor, ki v našem košatem, a dolgo, dolgo ne zavedajočem se Pohorju ostane poslušalcem na leta in leta v spominu. Tla so tukaj ugodna in Bog gotovo dá vzkliči dobremu semenu.

Na to izroči čg. dr. Gregorec predsedništvo g. posl. Robiču, ki podeli takoj prvemu besedo. Čg. dr. Gregorec jame naštevati in s številkami dokazovati najbolj pereče rane, ki razjedajo nevarnemu raku podobno organizem avstrijskih narodov. Gledé šol omenja, da ima zanesljive statistične podatke, da se nad 6000 slov. otrok ne sme še niti krščanskega nauka učiti v svojem maternem jeziku, da jih torej potujčevanje ne ovira samo na poti k izobrazbi, marveč tudi na poti k vzveličanju. To pa je že več nego kljubovanje, to je skrajno nasilstvo, kateremu mora biti enkrat konec. Da bi se ložje vzdržalo to nasilstvo, zaklicali so nasprotniki pred 30 leti „urbi et orbi“, da vera in nauk Kristusov se mora ločiti od politike; da politiki, vladi in mogočnejšem se ni treba ozirati na vero, ker ta veleva, da je treba biti pravičnim proti vsakemu, torej tudi proti Slovencem. Tega pa nasprotniki nočejo in vsled tega so vpeljali ter jeli osrečevati ljudstvo s svojim laži-liberalizmom, kateremu pa je sedaj odklenkalo celo tam v onem gnezdú, v katerem se je rodil, namreč na Dunaju. Govornik sam je rekel Weitlofu, predsedniku nemškega „šulferajna“, da pride čas, ko bo imel Dunaj krščanskega župana in glejte, to se je že uresničilo, kajti liberalno gospodstvo je gospodarilo tako, da tako ne more iti dalje, ako nočemo, da propademo vsi. Dalje našteva in dokaže, kako grozi največja nevarnost v Avstriji poljedelcu in

kmetom sploh, čijih bremena t. j. vkniženi dolgovi so v poslednjih 30. letih strahovito narasli, da se je res bati, da propade ta steber države popolnoma. Da se revno prebivalstvo kolikor mogoče osvobodi pogubonosnega delovanja kapitalizma, delal je on v družbi z drugimi poslanci na to, da se je napravil zakon o dohodninskem davku, zadevajoč v prvi vrsti bogatine, ki imajo nad 600 gld. dohodkov na leto, ki vtegne vreči na leto kakih 16 milj. gld. Da se kmečkemu prebivalstvu še bolj seže pod pazduho, snujejo se ravnokar gospodarske zadruge, ki naj bi branile posameznike pred izmolženjem brezsrčnih oderuhov. Omenjal je, kako nekatere bogate banke posojujejo na nizke odstotke denar vsem drugim, zlasti trgovcem, samo kmečko prebivalstvo pri njih nima kredita, zanj tam nimajo denarja. Na to jame govoriti o znani nagodbi z Ogersko, ki stane prebivalce tostran Litave ogromno število milijonov na leto, Mažarom pa prinaša toliko milijonov dobička. Zaradi tega pa so poslednji z našim denarjem zboljšali svoja zemljišča, da med tem, ko mi ubožavamo, pride-lajo oni sedaj namesto 25 milj. centov pšenice, kakor nekdanj, celo nad 52 milijonov, s katero potem poplavlajo naše pokrajine, da pridelki našega poljedelca, živečega od polja, nimajo nikake cene. Da se pride temu v okom, nameravajo vstrajati naši ministri pri tem, da se sklene za nas ugodnejša pogodba z Ogersko, nego je bila dosedanja in da se na ogerske pridelke uvede colnina. Druge pomoči ni, ako nočemo, da nam naš poljedelec, živinorejec in vinorejec ne propadejo popolnoma. Proti koncu omenja čg. govornik, da smemo zaupati svojim poslan-cem, ki imajo srce za blagor svojih volilcev, da naj jih podpiramo s prošnjami in navodili, kje si želimo predrugečbe in polajšave, kajti poslanec more vspešno tirjati nečesa le takrat, ako ima v rokah nekaj, kar more pokazati, da mu ne more nihče očitati, da samo on hujska in kriči, njegovi volilci pa se za to niti ne zmenijo. Ko govornik neha, da začasni predsednik zopet besedo čg. župniku Hrastelju, ki s kratkimi besedami omenja velikanske zasluge čg. dr. Gregorca za slov. narod, v čegar službi je že osivel ter ga prosí, naj ostane tako vnet boritelj še na dalje, čemur je občinstvo burno pritrjevalo. Čg. poslanec pa se je za to z ganljivimi besedami zahvalil.

Ko je bil tako oficijelni vsposed končan, vpraša predsednik, čenemara ne želi kdo besedo? In kakor bi vstal iz zemlje, oglasi se za besedo nepoznan, celó v Št. Jungerti na oni strani Pohorja stanujoč kmet, ki se s priprostimi besedami zahvaljuje gg. govornikom in poslancem za njih poučne govore in obilni trud. Pravi, da je slučajno semkaj prišedši, se prepričal, da ti možje skoro bolje poznajo žulje slov. kmetov, nego kmetje sami. Zato jim pa tudi kmetje popolnoma zaupamo in jih prosimo, naj

nas zastopajo še dalje ter se tudi potegujejo za versko vzgojo otrok.

Na to se oglasi drugi kmet iz Ribnice, ki izrazi željo, da se tudi pravica ribarenja po potokih spravi v občinsko last, kajti to, kar zahtevajo sedanji najemniki ribjega lova, presega že vse meje skrajnosti. Zahtevajo namreč, naj bi vse žage ob potokih praznovale, da ne bi padalo žaganje v vodo, ki je baje ribam — smrt. Gosp. predsednik obljubi, da se bo stvar prereševala in tudi gledé ribolova potrebno ukrenilo. — Na to se oglasi k besedi še tretji kmet, ki izraža bojazen, da bi vpeljava colnine na ogerske pridelke nemara ne škodovala tukajšnim barantašem z lesenino, kajti potem bodo bržkone tudi Ogri vpeljali colnino na lesenino in naš kmet ne bo lahko mogel radi nje spečati svojih pridelkov na Ogersko. Na to omembo se vname kratka debata med govorniki in kmetom. Pri tej priliki se je tudi pokazala razlika med interesi pohorskega in n. pr. ljutomerskega ali ptujskega kmeta. Poslednja si želita visoke cene žita, med tem ko uprav prvemu najbolj ugaja nizka cena, da si ložje pridobi potrebnega živeža in mu ni treba stradati. Gosp. predsednik torej obljubi, da se bo tudi ta zadeva prereševala do podrobnega ter se posledice tega objavile po časopisih. — Vendar pa bodi že sedaj tukaj omenjeno, da se Pohorcem, ki pridelujejo in tržijo z lesenino, nikakor ni bati one colnine. Saj oni lahko obrnejo svojo trgovino z lesenino v Trst in proti morju, kjer se jim bodo pridelki še bolj plačevali, nego jih jim sedaj plačujejo mažarski židje. Ako le ni mogoče poddržavati južne železnice, izdelala naj bi se kmalu proga Dravograd-Velenje, po kateri bodo potem drdrali vagoni s pohorsko lesenino proti Trstu, mažarski lesotrzci pa si bodo lizali prste, kajti gališki lesni pridelki radi slabe kakovosti z našimi na noben način ne morejo tekmovati.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zahvali predsednik vladnega zastopnika za udeležbo ter zaključi shod s trikratnim „živio-klici“ na presvitlega cesarja.

Poslanci in volilci.

Velik vpliv je imel pri irskem narodu Parnell. Dolgo časa so imeli Irce neomejeno zaupanje v tega parlamentarca. Dasi je bil po rodu Anglež in po veri protestant, vendar ga je irski narod tako čislal, da bi dolgo zastoj se bil kdo prizadeval podkopati mu zaupanje pri narodu. On se je pa v zbornici tudi zares potegoval za svoje volilce in se res pokazal spretnega voditelja in raznim angležkim vladam kaj nevarnega nasprotnika.

Zadnja leta se je pa bilo jelo majati zaupanje Ircev v Parnella. Reči se ne more, da bi se bil izneveril svojim načelom, jel je bil zane-marjati svoje volilce. Leta in leta so minula, da

„Bog s teboj, Emelej! Bodi miren, ne stori nič hudega, ne prenočuj na pragu in ne delaj mi sramote!“

„Saj znam, da sem pijanec, ki ničesar drugega ne zna, kakor svojega dobrotnika jeziti.“

Ustnice so se mu začele gibati, solza mu je kanila iz očesa in se kotala dalje doli po licu, začel se je jokati. — Ljubi Bog! Bilo mi je, kakor da bi mi rezal nož srce. Da bi se ga rešil, sem ga hotel odgnati.

Kaj bi še mnogo pripovedoval? Vsa stvar ni vredna, da bi mnogo o nji govoril! Vi bi na primer ne dali dve malovredni kopejki, jaz bi pa mnogo dal, ako bi mnogo imel, da bi se vse ne bilo zgodilo! Imel sem takrat široke mornarske hlače, naj jih odnese hudir, take hlače. Dal si jih je pri meni napraviti bogat posestnik, pozneje jih pa ni hotel vzeti, ker je rekel, da so mu preozke. Ostale so meni. Na starem trgu bi dobil za nje pet rubljev in ako ne, vrezal bi bil iz njih druge hlače in še tudi meni bi ostala lepa krpa. Emeljanuška je imel slabe čase. Prvega dne ne pije, drugega dne ne, tretjega dne ne vzame nič žgočega k sebi — žalostno je sedel pri oknu, da se mi je smilil. Mislim sem si, ali nima nič cvenka, ali se je pa spreobrnil. Morda je ubogal pamet.

Bil je ravno velik svetek. Šel sem k pol-danski službi božji. Ko pridem domov, sedi moj Emelej pijan in zibajoč se na oknu. Grem nečesar iskat, grem k omari . . . in — hlač ni. Premečem vse in iščem, letim v jezi k starki in jo obtožim tatvine; Emelej mi še na misel ni prišel, da bi mi on hlače ukradel.

„Bog s teboj, kavalir,“ rekla je starka, „kaj bi jaz s tvojimi hlačami? Ali bi je naj jaz nosila?“

„Kdo je bil tukaj, ko mene ni bilo doma?“

„Nihče ni prišel, kavalir, jaz sama sem bila doma. Emeljan Iljič je odšel, a zopet prišel. Vprašaj ga, tam sedi!“

„Ali si ti hlače vzel — one hlače, ktere sem posestniku urezal, Emelej?“

„Ne, Astafij Ivanovič, jaz jih nisem vzel!“

Zopet sem začel iskati, sem iskal, iskal — ne! Vsedel sem se na svojo skrinjico, Emeljeu nasproti. Ostro sem ga pogledal od strani. Srce mi je gorelo v prsih in kri mi je stopala v glavo. Tudi Emelej me je pogledal.

„Ne Astafij Ivanovič,“ rekel je, „vaših hlač . . . morda menite, da . . . pa jaz jih nisem vzel!“

„Ona jih je spravila v stran, Emeljan Iljič!“

„Mogoče, Astafij Ivanovič, da jih je ona . . .“

Nekaj časa sem še sedel, potem sem užgal luč in začel šivati; delal sem suknjo uradniku, ki je stanoval nad nami. Pri delu mi je gorelo

in se kuhalo v prsih. Lažje bi mi bilo, če bi bil s hlačami zakuril. Tudi Emelej je kazal čutila. Slutil je kakor ptič nevihto, tudi on nevarnost od daleč.

„Tega še ne znate, Astafij Ivanovič,“ začel je s trepetajočim glasom moj Emeljanuška, „da se je Antip Prohorič oženil z vdovo voznikovo, ki je lani umrla.“

Ko ga pogledam in sicer hudo, vstane, gre k postelji in začne iskati; dolgo premetuje in mrmra: „Kam so se le skrile?“ . . .

Bil sem radoveden, kaj bo storil. Spustil se je na kolena in zlezal pod postelj.

„Zakaj drsaš po kolenih,“ Emeljan Iljič?“

„Hlače iščem, Astafij Ivanovič!“

„Zakaj si drsate (bila je jeza, da sem ga vikal), zakaj si drsate za me ubogega človeka kolena?“

„Morda se še najdejo, Astafij Ivanovič, če se dobro iščejo.“

„Ali mi jih nisi ti ukral in mi povrnil do-brote s tatvino?“

Bil sem jezen, da se je pred menoj plezal, zato sem mu jo povedal.

„Ne, ne, Astafij Ivanovič.“

(Konec prihodnjič.)

ni več prišel na Irsko. Zivel je ugodno življenje v Londonu. Narod irski je jel ga pozabljati in odtujevati se mu in njegovim nasprotnikom se je z lahkoto posrečilo izpodkopati mu zaupanje.

Osoda Parnellova mora biti nekaj opomin za vse druge politike, tudi za slovenske. Podobna osoda, kot je zadela Parnella na Irskem, je pa bila zadela lani pri deželnozborskih volitvah radikalno stranko na Kranjskem. Ker je premalo se brigala za svoje volilce, se je bila jim tudi odtujila in ni bila težava jej podkopati stališča. Vsaj je bilo v njeni sredi več poslancev, ki niso nikdar poročali svojim volilcem, o kakem rednem poročanju pa ni bilo niti govora.

Pri nas na Štajerskem je v tem oziru nekoliko bolje, a vendar bi se tudi semtertja lahko kaj grajalo. Če bi narodna stranka na Štajerskem držala križem roke, bi tudi utegnila zgubiti narodno zaupanje. Na Štajerskem je še potrebnejše, kakor drugod, da ostanejo poslanci v vedni dotiki z volilci. Slovenci se drže zdržne politike in tudi v bodoče se ne ve, če pojdejo v deželni zbor. To je odvisno od tega, kakšne politike se poprimajo Nemci in vlada. Hiteli štajerski Slovenci gotovo ne bodo v deželni zbor. Če „Tagespost“ sklepa iz nekaterih izjem slovenskih listov, da bi Slovenci radi šli v zbor, se daleč moti. Dokler se razmere ne premene, bodo zastoj čakali kakega Slovenca v štajerskem deželnem zboru. Stranka, ki ne drži vzdržne politike, pa mora mnogo bolje gledati, da si ohrani dotiko z volilci, kakor pa poslanci, ki delujejo v zboru. O poslancih, ki so v zboru, volilci vedno kaj čitajo po listih, kako branijo njih pravice in koristi, a o zastopnikih, ki ne pojdejo v zbor, pa nikdar nič ne slišijo. Čudno ni, če začno misliti, da se njih voljeni zastopniki zanje sploh nič ne brigajo. Taki poslanci morajo sklicevati pogostem shode, volilcem pojasnjevati, zakaj ne pojdejo v zbor, pod kakimi pogoji bi šli v zbor, kakšen je političen položaj in kako si prizadevajo narodu koristiti zunaj parlamenta. Če stranka sklene, da ne pojde v zbor, s tem se še poslanci ne znebe vsake dolžnosti do volilcev, temveč je njih naloga z vsemi silami zunaj parlamenta delovati za narodno blaginjo in napredek.

Na Štajerskem nas loči le še nekaj tednov od volitve, a letos je vedno nekako tiho. Pravo volilno gibanje se neče razviti. Sedaj je že čas, da malo pogledamo po kandidatih. Naš list je že nekajkrat se pečal s tem, kaki moške naj se volijo za poslance. Zdi se pa nam, da je vsekako še treba, da spregovorimo o tem s posebnem oziranjem na naše razmere.

Računati moramo s tem, da naši poslanci morda ne pojdejo v zbor in ogledati si kandidate, če imajo tudi tiste sposobnosti, ki so potrebne za uspešno vodstvo vzdržne politike. Pri vsakem kandidatu se moramo vprašati, če ima poleg drugih vsakemu poslancu potrebnih lastnosti, tudi sposobnost govoriti pred ljudstvom in po shodih, če je mož, da bode znal ljudi prepričevati, da je sedanja politika prava in potrebna. Poleg tega mora pa vsak bodoči poslanec tudi imeti dobro voljo ostati v neprestani zvezi z volilci, sklicevati shode, da si tako ohrani zaupanje volilcev.

Pri nas na Štajerskem sedaj gre za veliko. Naši narodni nasprotniki bi na vsak način radi spravili naše poslance v deželni zbor, seveda brezpogojno. Zato bodo pa gotovo na vso moč proti njim rovali, da jim izpodkopljejo zaupanje. Nemci dobro čutijo, da jim gre za gospodarstvo v deželi. Višjim krogom na Dunaju gotovo ni vse jedno, če so Slovenci v štajerskem deželnem zboru ali ne. Prej ali slej se bodo jeli s Slovenci pogajati in od teh pogajanj bode pa odvisna daljna osoda štajerskih Slovencev. Štajerski Nemci bodo pa skušali na vse načine spraviti Slovence v zbor. Izpodkopavali bodo slovenskim poslancem pri narodu ugled s tem, da zanemarijajo svoje posl. dolžnosti, ko ne gredo v zbor. Pa tudi mej Slovenci se utegnejo najti ljudje, ki bodo delovali za dejansko politiko. Ko so na Češkem Staročehi nastopili zdržno politiko, so se takoj našli moške, ki so delovali na to, da Čehi pojdejo v zbor. Na južnem Tirolskem je tudi stranka, ki je za to, da se vzdržna politika opusti. Ravno tako se utegne v kratkem pojaviti po-

dobna stranka na Štajerskem. Zato pa si moramo za poslance izbrati moške, ki si bodo znali vzlic takim rovanjem ohraniti narodovo zaupanje.

Narodni stranki bi bilo v veliko škodo, ko bi slovenski poslanci vsled zapletnega rovanja bili prisiljeni iti v zbor. Naši poslanci bi zgubili ves ugled in vsaka nada, da v kratkem kaj dosežemo bi bila izgubljena. Zato si pa za deželne poslance izberimo moške, ki bodo ostali v dotiki s svojimi volilci in bodo znali svoje volilce prepričati, da je politika slovenskih poslancev prava in da bi bilo naši slovenski stvari jako na kvar, ko bi kar brezpogojno jo krenili na drugo pot in tako osmešili se pred svetom.

Stara stranka pod novo firmo.

Največji upliv na avstrijsko notranjo politiko, od kar imamo parlamentarizem, je imela nemška liberalna stranka, ki se je zadnja leta imenovala zjedinjena levica. Ta stranka je največ kriva, da imamo v Avstriji še vedno velike narodne boje. Pa tudi ima ta stranka na svoji vesti, da je židovstvo tako mogočno postalo v naši državi in da tako škodljivo upliva na vse javno življenje.

Neškoliberalna stranka je nekaj kar sama odločevala v Avstriji. Vsled ugodnih volilnih redov in ker so jo podpirale vlade, je imela v zbornici poslancev veliko večino, nekaj časa celo dvetretjinsko večino. Svoje ime je večkrat premijala, imenovala se je centralistično, nemško-liberalno, nemško-avstrijsko stranko, levico in zadnje leta zjedinjena levica. Pod raznimi imeni je pa tirala vedno isto politiko. Zatirala je nemške narodnosti, podpirala velike kapitaliste, bogate tovarnarje in veletržce in pod pretvezo svobode uničevala srednji in mali kmetijski stan, srednje in malo obrtništvo, ter pospeševala židovstvo. Pri tem je pa vedno hotela biti nekako državna stranka.

Bolji časi so ti stranki že minoli. Posebno njeni narodno-gospodarski grehi se masčujejo nad njo. Prebivalstvo jo je začelo spoznavati. Posebno se je tudi odkrilo, kakšno je svobodoljublje te stranke. Svoboda je zahtevala zase, drugim jo je zatirala. Sedanji zakon v objektivnem postopanju je vže nje delo.

Nekdaj je na Dunaju imela ta stranka trdno zaslanje. Lahko rečemo, da je devet desetlin Dunajčanov bilo za njo. Vse je pričakovalo samih dobrot od svobode, katero je imela ta stranka vedno na jeziku. Neomejeno je gospodarila na Češkem, z velikimi sleparijami si je bila dobila večino v veleposestvu in je vsled tega imela večino v deželnem zboru. Na Koroškem in Štajerskem so tudi liberalci neomejeno vladali.

Kako se je premenilo od tistega časa. Na Dunaju so liberalci zgubili občinsko upravo iz rok. Sedaj imajo večino v mestnem zboru največji nasprotniki liberalne stranke. Na Češkem nimajo več večine v deželnem zboru, ker so zgubili veleposestvo, pa tudi po mestih in kmetih se liberalno stališče vedno bolj maje. Izpodriva je nemško-narodna stranka. Na Štajerskem in Koroškem se liberalni stranki ne godi nič bolje. Skoro vse mandate izvzemši mandate veleposestva in trgovskih zbornic, je že izgubila. Podobno se godi tej stranki v drugih pokrajinah. Večino v dolnjeavstrijskem deželnem zboru zgubi še letos pri novih volitvah. Še hujsi poraz jej pa preti pri bodočih državnozborskih volitvah.

Zato je pa liberalna stranka jela premišljevati, kako bi mogla ohraniti sedanje postojanke. Da bi prišla še kdaj do nekdanje veljave, tega sama več ne upa. Po njih listih in pri shodih njenih pristašev se je jelo priporočati, da naj stranka premeni svoj program. Dolgo se zato niso mogli odločiti. Priznali so vsi, da je glede na to, da vedno bolj zgubljajo zaupanje volilcev, potreba storiti kak odločen korak. Toda jedini niso bili v tem, v kakem smislu naj premene svoje postopanje. Naposled je dr. Russ na nekem shodu poudarjal, da se mora stranka postaviti na bolj odločno nemško-narodno stališče. Na ta način se nadeja zjedinjena levica, da zopet dobi prejšnje zaupanje. Zlasti narodni Nemci bi ložje volili liberalce, ako bodo ti stali na skrajnem nemškem stališču.

Končno so se odločili levičarji, vsaj kar jih je s Češkega, za tako preosnovno programa svoje stranke na shodu v Pragi, ki je bil ondu pred nekaj tedni. Zbralo se je bilo nad 300 zaupnikov, poslancev, okrajnih načelnikov in odborikov, županov itd. Govorili so na tem shodu le moške, ki niso še dosti znani v politiki. Sedanji politični vodje so molčali. Mi ne vemo ali so hoteli s tem ohraniti za bodoče delovanje si bolj proste roke ali pa slutijo, da so že toliko ob zaupanje, da bi njih nastop bil napravil slab vtis.

Govorniki so se pritoževali, da vlada se vse premalo ozira na liberalce in Nemce sploh. Zdihovali so, kako se nemški narod v Avstriji zatira in preganja. Navesti pa niso mogli govorniki več, kakor dva slučaja iz novejšega časa, da se je Nemcem zgodila krivica.

Prvi tak slučaj je osnova dvojezične gimnazije v Celji. Seveda nepristranski človek z zdravim razsodkom pač ne more uvideti, kakšna krivica bi se Nemcem bila s tem prigodila. Ohranili so svojo gimnazijo, par slovenskih profesorjev pa tudi Celja ne more posloveniti, če je res nemško. Pri prebivalstvu 7000 duš pač kaci 10 ljudij niti ne pride v poštev. Politična agitacija je nastala profesorjem prepovedana. V Celju se je odpravila krivica, ki se je Slovincem godila, a Nemcem se pa nobena krivica ni zgodila. Celjski Nemci imajo celo dobiček, kajti sedaj se za njih dijaško zavetišče zbira po vsem nemškem svetu. Kdo bi se bil drugače zanje zmenil.

Druga pritožba je pa še smešnejša. Vlada ni bila dosti hitro prepovedala nameravanja shoda čeških „Sokolov“ v Toplicah. Ta shod se pozneje niti vršil ni. Vsa krivica, ki se je Nemcem zgodila, je, da morda kak prenapet topliški Nemec ni mogel par noči mirno spati, ko je čital po nemških časopisih naslikano v najčrnejših barvah, kak napad nameravajo Čehi na nemške Toplice.

Pač dobro se mora Nemcem goditi, da morajo take stvari omenjati, ako se hočejo sploh kaj pritoževati. Kako zadovoljni bi bili Slovenci, ko bi ne imeli več druge pritožbe, da se je osnovala kaka nemška srednja šola, kjer je že dolgo slovenska, in da se ni prepovedal kak nemški turnarski shod na Slovensko. Zato pa moramo reči, da so se liberalni Nemci prav pošteno osmešili, ker so zaradi taci stvari sklenili resolucijo, v kateri prete vladi z opozicijo. Za tako postopanje mora imeti kaj bolj utemeljene povode.

V gospodarskem in narodnem oziru ta shod ni ničesa sklenil, temveč govorniki so spregovorili samo nekaj obrabljenih fraz. Videlo se je, da ta stranka ni zmožna v gospodarskem in socialnem oziru nastopiti bolje, prave politike, kot jo je tirala dosedaj. Preveč je odvisna od velicega kapitala in židovstva. Poslednje jej je tako na srce priraslo, da tudi v Pragi ni mogla, da ne bi izrekla, da se bode upirala, ako bi se židom hotele kratiti pravice.

Vidi se, da liberalna stranka ne ve, kaj jej je izpodkopalo zaupanje pri narodu. Prevelika strpnost proti Slovanom gotovo ne, temveč njena gospodarska politika in zveza z židi. Če se ne odreče zvezi z židi, je ne bodo podpirali narodni Nemci, katerim je žid mnogo bolj tuj, kakor pa Slovan.

Zaradi tega pa ne bode nič koristil liberalcem ta shod in pa premenjenje politike. Če so si tudi dali drugo ime in se bodo odlej imenovali nemška napredna stranka, vendar jo bodo ljudje spoznali po vsem njenem govorjenju in dejanju, kakor se tič spozna po petju. Ostala je prav za prav le stara stranka, s starimi načeli, dala si je novo ime in nastopilo je nekaj mož brez novih idej, ki bi radi zamenili nekatere poslance.

Če pa stranka začne opozicijo proti vladi, vladi pač ne bode škodovala. Odcepili se bodo potem od nje ustavoverni veleposestniki, ki niso za nobeno opozicijo in sedanja zjedinjena levica se pomanjša v državnem zboru v majhno krdele, na katero se nihče ne bode oziral, dokler popolnoma ne izgine, ne da bi kdo zapazil prav kedaj. Le z vladno pomočjo utegne še nekaj časa životartiti, a rešila jo pa tudi vladna pomoč ne bode več.

Celjske novice.

(Okrajni zastop celjski) ima v ponedeljek dne 27. t. m. ob 9. uri dopoludne sejo. Zborovalo se bode v porotniški dvorani okroglega sodišča v Celji, če pa bi bila ta zasedena, pa v sejni dvorani v istem poslopju v II. nadstropju. Pri tej seji voli se načelnik, njegov namestnik in pa odbor.

(Odbor „Celjskega pevskega društva“) prosi vse častite gospode pevce, kateri se bodo udeležili pevske slavnosti slovenskega pevskega društva ptujskega, ktera se bode vršila letos v Brežicah dne 15. avgusta v tamošnjem „Narodnem domu“, da se pridno udeležujejo pevskega vaja, ktere se vrše v ta namen v celjski čitalnici vsak torek, sredo in petek ob 8. uri zvečer. Zlasti prosimo tudi zunanje gospode učitelje, katerih se bode gotovo več udeležilo te slavnosti, da blagovolijo nastopiti z našim maloštevilnim društvom, ter da pridejo po mogočnosti k vaju. Odbor je pripravljen ustreči vsem mogočim željam ter prirediti vaje tako, kakor bi zunanjim gospodom najbolj ugajale ter prosi, da se mu iste naznanijo. Prav posebno pa prosimo tem potom še nekatere dobro znane tenoriste, da se sigurno udeležijo slavnosti v Brežicah s „Celjskim pevskim društvom“, ter da nam to blagovoljno v kratkem naznanijo zaradi tega, ker nam v mestu nedostajajo tenorjevi. Kdor bi želel sekiric, naj se zgleda za iste ali naravnost pri „Slovenskem pevskega društva“ v Ptuj ali pa pri našem društvu, ktero jih radovoljno kar najhitreje preskrbi. Da nam bode mogoče nastopiti v kolikor mogoče v velikem številu, prosimo prav obilo prijav, ktere naj se pošljejo naravnost društvu nemu blagajniku g. Franjo Jošt-u v posojilnico.

(Izvanredni občni zbor „Celjskega Sokola“) vršil se je v soboto 18. t. m. ob 8. uri zvečer v celjski čitalnici. Pri nadomestilni volitvi v odbor bil je voljen tajnikom brat Franjo Jošt, knjigovodja celjske posojilnice. Pri tej priliki sklenil je občni zbor, da se društvo zaradi raznih zaprek ne more udeležiti ponovitve ljudske veselice v Paradeški pri Vojniku dne 2. avgusta t. l. Nadalje je rešil občni zbor še več drugih važnih društva se tikajočih stvari.

(„Celjski Sokol“) sklenil je v odborovi seji dne 20. t. m. opustiti iz raznih tehničnih uzrokov za letos nameravani izlet v Št. Jur na juž. žel. Zaradi tega pa je sklenil udeležiti se v večjem številu slavnosti „Slovenskega pevskega društva ptujskega“ v Brežicah dne 15. avgusta t. l. Nadalje je odbor tudi sklenil prirediti dne 20. sept. t. l. veliko sokolsko akademijo na vrtu „hotela pri kroni“ z jako različnim in zanimivim vsprodom, katerega naznanimo pozneje. Za to slavnost najela se bode mariborska železniška godba. Član Dore Vernik imenovan je bil predtelovadcem s pravico, da sme nositi višnjevo šerpo. Nadalje je odbor sklenil nabirati med člani in nečlani prispevke za družbo sv. Cirila in Metoda in sicer tako, da se zaveže vsak plačati na dan najmanj 1 krajcar. Prvih na ta način nabranih 100 gld. porabilo se bode kot pokroviteljina. Naj bi tudi druga društva posnemala ta plemenit sklep „Celjskega Sokola“.

(„Studentenheim“) Kakor znano, so morali Celjani vsled pomanjkanja denarja glede „Studentenheima“ urediti tako, da mora vsak gojenec plačati na mesec gorostastni znesek 30 gld. in da se le izjemoma dobé plačila prosta mesta. Za prihodnje šolsko leto oglasilo se je pa dosedaj nad 100 prositeljev, ki želé brez plačila biti vsprejeti. Celjane neki močno srce boli, ker niti 1/10 teh prositeljev ne bodo mogli vsprejeti. Kak hvalažen material za nemški naraščaj jim gre tako na zgubo! Kako „gesinnungstüchtig“ Nemci bi ti prositelji v „Studentenheimu“ postali. Tako pa bodo morali svoja šolska leta životariti v čisto vsakdanjem obzorju, kjer se jim menda ne bo vcepil tisti visokomemski duh, katerega Celjani tako silno potrebujejo.

(Ravnatelj Peter Končnik) si je te dni baje na Dunaju silno pete brusil, da bi postal šolski nadzornik na Koroškem, naslednik zloglasnega dr. Gobanca. Iz svojega domačega, ožjega stališča bi mi njemu želeli dober uspeh in mu klical: „Bog ga nesi“, a za koroške brate bi

nam bilo žal, če bi dobili tega šolskega nadzornika, ki bi ne bil nič boljši od dr. Gobanca.

(„Vahtarica“) se v imenu Celjanov huduje nad tem, da smo si Slovenci dovolili praznovati šestdesetletnico preč. g. opata in sijajno zmago pri volitvi v okrajni zastop s pokanjem možnarjev. To pokanje je baje Celjane hudo prestrašilo in celo požarno brambo spravilo po nepotrebnem na noge. Mi o vsem tem seveda ničesar nismo opazili. Mestjani so prav dobro vedeli, kaj pokanje topičev pomeni. Njih jeza ne izvira iz tega, da so jih topiči baje zbudili iz spanja in ognjegasce sklicali skupaj; jezi jih samo to, da v opatiji ne vlada več Wretschkov duh in da jim je v okrajnem zastopu za vedno odklenalo.

(Izvestje slovensko-nemške nižje gimnazije v Celji) prinaša zanimiv sestavek iz peresa ravnatelja Glovackija o ribah v Savi in v Soči in potem poročilo o dogodkih na gimnaziji v prvem letu. Izvestje je pisano nemški, kar je pri slovenski gimnaziji tako protislovje, da si večjega ne moremo misliti. Toda mi s tem gospodu ravnatelju nočemo ničesar očitati, on ni kriv, da je kaj takega mogoče; krivi temu so slovenski poslanci, ki dozdej niti za kranjsko, niti za ljubljansko nižjo gimnazijo niso toliko dosegli, da bi se izdajala slovenska izvestja. Kaj hočemo mi na Štajerskem, če se celo na Kranjskem tak škandal trpi?!

(Poštna hranilnica) dopisuje se Slovenci, ki imajo čekovni račun, slovenski. — Zaviti za čeke, številka tiskovine 78, ki so se izdali za druge jezike še dvojezično, za nas Slovence nima še posebnih, to pa le zaradi tega, ker jih ne zahtevamo. — Naj bi toraj vsi, ki imajo čekovni račun poštne hranilnice, izrečno zahtevali tudi kuverte za čeke v slovenskem jeziku! —

(Novo odvetniško pisarno) v Voloski pri Opatiji otvori z dnem 15. avgusta t. l. g. dr. Konrad Janežič, sedaj koncipijent pri dr. Ivan Dečku v Celji.

(Porotne obravnave v Celji.) Dne 20. julija t. l. bil je zatožen 36letni Jožef Oset z Brezja pri Št. Jurju. Zatoženec bil je radi tatvine že 6krat kaznovan in tudi sedanje tatvine se mu po pričah dokažejo. Porotniki ga spoznajo krivim in sodišče obsodi ga na 7 let težke ječe. — Istega dne popoldne zagovarjala se je Marija Čanč iz Št. Ilje radi požiga. Ker se je domisljala, da občina le radi župnika ne ravna z njo dobrohotno, je sklenila župnišče zažgati, kar je tudi dne 9. julija t. l. izpeljala. Porotniki proglase jo krivim in sodišče prisodi ji 5 let težke ječe. — Dne 21. t. m. tožen je bil 27letni Franc Rahle iz Sternika, da je pobil svojo tašco. Zatoženi prizna dejanje in se izgovarja, da je to storil le v jezi, ker ga tašča ni pustila do gospodarstva in ga popolno prezirala. Porotniki se izrečejo, da je kriv uboja in sodišče ga obsodi na štiri leta težke ječe. — Dne 22. t. m. pa so sodili 36letnega Valentina Kovača iz Kalobja radi poboja. Zatoženi obstoji vse; porotniki ga spoznajo krivim; sodišče pa mu prisodi 4 leta težke ječe.

Spodnje-štajerske novice.

(Odlikovanje.) Presvitli cesar podelil je preč. gosp. kanoniku in dekanu v Slovenski Bistrici Anton Hajšek u zlati zaslužni križec s krono. Čestitamo!

(Savinjska posojilnica v Žalcu) je pri seji načelnikstva dne 19. t. m. sklenila, da pristopi zadruzi „Rinka“, za napravo hotela v Logarjevi dolini s petimi glavnimi deleži v znesku 500 gld.

(Dve nesrečni soboti) imel je Vojnik in okolica. Prvo soboto dne 11. t. m. utrgal se je nad njim oblak, palo je toliko dežja, da je bilo vse poplavljeno, po trgu stalo je skoro do kolena vode; zraven je treskalo in grmel, da je bilo joj. Dvakrat je v trgu strela udarila in sicer v Pečarjev topol in v Brezovnikov hmelj. Drugo soboto dne 18. t. m. je bilo sicer nekoliko bolje, a strela je ta dan Dolarju v Št. Tomažu (tik trga) ubila kravo. Hvalimo Boga, da nismo do sedaj imeli še toče!

(Novacerkev.) Č. gg.: potovalni učitelj Ivan Belé in Fran Praprotnik, nadučitelj v Mozirji sta imela v teku tega leta pri Novicerkvi razna zanimiva gospodarska predavanja, in sicer prvi

o raznem cepljenju vinskih trt in o vinogradnih nasadih, trikrat, drugi pa o sadjarstvu enkrat. Obema gospodoma izrekamo na tem mestu za jako zanimiva in podučljiva predavanja najtoplejšo zahvalo in želimo, da bi nas omenjena gospoda s takimi podučljivimi predavanji še mnogokrat razveselila. Hvaležni poslušalci.

(Iz Št. Janža na Vinski gori) „Nesreča nikoli ne praznuje“. Resnica tega pregovora se je pokazala v tukajšnji občini prežalostno. V sredo 15. t. m. je v soseski Pirešica do tal pogorelo poslopje marljivega in poštenega kmeta Jožefa Vošnjak, po domače Mavšiča. Na kakšen način, da je nastal ogenj, ni nikomur znano. Istina pa je, da ima imenovan posestnik silno veliko škodo, ker zgorela mu je hiša in še skoraj novo gospodarsko poslopje. Škoda velika je tudi zato, ker je že imel 12 vozov sena in za štirideset škafov žita v snopju zloženega. Tudi ves živež in obleko mu je ogenj vničil. Imenovana škoda znaša 3000 goldinarjev, temu stoji nasproti 1000 gld. zavarovalnine. Le tukajšnjemu g. občinskemu predstojniku gre hvala, da so se rešili ljudje, ki so še trdno spali, ko njim je že nad glavo gorelo, kajti komaj so prišli na prosto, že se je podrla streha z velikim treskom na kup. Tudi vsi sosedi so bili v veliki nevarnosti, ker so poslopja skoraj tik poleg drugega. V silnem strahu so gonili živino iz hleva in gosp. župan, ki je tudi bližnji sosed, se je še najbolj bal za občinske stvari, ktere so vse znosili na prosto. Dva orožnika iz Velenja sta bila hipoma na lici mesta, kar je tudi res vse hvalevredno. Bog nas obvaruj v prihodnje takih nesreč.

(Shod zaupnih mož) kmečke skupine Šoštanj-Velenje-Slovenjigradec-Marenberg se vrši dne 26. julija t. l. v Velenji pri gosp. županu Vinko Ježovniku.

(Slovenjebistriško pevsko in tamburaško društvo) napravi 26. julija t. l. izlet v Spodnjo-Polskavo, kjer priredi v gostilničnih prostorih g. Dragotina Hrastnika koncert s sledečim vsprodom: 1. P. Hug. Sattner, „Na planine“, moški zbor. 2. Ipavic-Nerat, „Kdo je mar?“, tamb. zbor. 3. P. Hug. Sattner, „Za dom med bojni grom“, moški zbor. 4. Katkič, „Z bogom more!“, tamb. zbor. 5. A. Nedved, „Pozdrav“, moški zbor. 6. I. pl. Zajc, potpourri iz opere „Nikola Šubič Zrinjski“, tamb. zbor. 7. P. Hug. Sattner, „Zjasni zvezde mu temne!“, moški zbor. 7. Farkaš, „Junak iz Like“, tamb. zbor. 9. Fr. Grbič, „Somin in up“, moški zbor. 10. Velimir Šviglin, „Bugarski napjevi“, tamb. zbor. Začetek ob 4. uri popoldan. V slučaju slabega vremena preloži se veselica.

(Zidanmost.) Dne 16. t. m. obesil se je 75leten starček Blaž Brečko, z vrhovo trto na nekem drevesu. Vzrok samomora ni znan. Mož je zadnji čas kaj rad gledal v „frakelj“ in najbrž mu je začelo žganje po glavi rogoviliti. Tako daleč pride pivec tega strupa.

(Loka pri Zidanemmostu.) V petek dne 17. t. m. obesil se je v Velikem Širji prevžitkar Blaž Španc okoli 80 let star. Obešenec prerezal si je ob enem vrat. Vzrok samomoru je nezn.

(Po trtni uši) okuženih vinogradov 1.10 je do konca l. 1895. na Štajerskem 11.894.14 hektarov; uničenih po trtni uši pa 3.300 hektarov; ameriških trt pa se je nasadilo 1.081.76 hektarov.

(Imenovanje slovenščine nezmožnih davčnih uradnikov.) Še ni dolgo tega, odkar je bil trd Nemec imenovan kot davkar v Brežicah. Ta mož bil je toliko pošten in je prevedel, da se ne vjema s storjeno služabno prisego, uradovati v tujem jeziku s slovenskimi davkoplačevalci, katerih jezik niti ne razume. Zamenjal je torej službo v Brežicah s službo na nemškem Štajarji, kjer je drug Nemec, slovenščine zmožen in doma iz Južnega Štajarja, rad menjal z njim. V Konjicah nastavili so davčnega pristava, ki je popolnoma nezmožen našega jezika. Kako naj ta gospod občuje z davkoplačevalci? Odgovor ni težak: kmeta, ki ga ne razume, podučil bo že davčni eksekutor. Vsaj tako si pomaga gosp. davčni nadzornik Kroisleitner, katerega so postavili za celjski politični okraj. Eksekutor in še kak uradnik tolmačita govore slovenskega kmeta slovenščine nezmožnemu gospodu! Ako že gosp. dvorni svetnik in personalni referent Höfler

ne sprevidi, da je treba davčnemu nadzorniku občevati z davkoplačevalcem v jeziku, v katerem se oba razumeta in to posebno sedaj, ko je davčna reforma na pragu, bi pač morala služabna prisega prisiliti vest uradnikovo, da poroča višji oblasti o svoji nezmožnosti za razumno občevanje s slovenskim kmetom. Če gre tako naprej, pošljejo nam še „Kinezarja“ davke predpisavat, kmet ga bo že razumel, če bo videl eksekutorja zraven! Mi apelujemo na vest gosp. davčnega nadzornika samega, ob enem pa na g. državne poslance, ki se naj oglašijo v državnem zboru. Mi imamo dosti uradnikov po nemškem Štajerskem, ki so slovenščine zmožni, in potrebujemo uradnikov, ki naš jezik razumejo. Kdor pride k nam po denar, naj govori v našem jeziku, da ga razumemo!

(**Bralno društvo pri sv. Jurji ob Ščavnici**) priredi veselico 9. avgusta ne pa, kakor je bilo objavljeno 2. avgusta t. l. Vspored prihodnjič.

(**Slovensko pevsko društvo v Ptuiju**) Na prošnjo odbora prevzel je dirigiranje velikega koncerta dne 15. avgusta t. l. v Brezicah g. Fr. S. Vilhar, slavnostni skladatelj in kapelnik v Zagrebu. Nadalje sta oglasila sodelovanje: pevsko društvo „Zora“ v Karlovcu in delavsko pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani.

(**Finančna direkcija v Mariboru**) naznanja, da so od 1. avgusta t. l. naprej uradne ure tudi ob nedeljah in sicer od 9.—12. ure dopoldne in ob delavnikih od 8. ure dopoldne pa do 2. ure popoldne.

Druge slovenske novice.

(**Velika skupščina**) družbe sv. Cirila in Metoda bode letos v Ljubljani in sicer v torek dne 11. avgusta t. leta.

(**Ministerski predsednik grof Badeni**) pride v začetku avgusta t. l. na Kranjsko. Dne 3. avgusta bode na Bledu pri otvoritvi letovišnega poslopja, in dne 4. avgusta pa v Ljubljani.

(**Kranjsko šolstvo**), osobito ljubljansko, še vedno ni slovensko, kakor bi moralo biti z ozirom na slovensko narodnost, ki je na Kranjskem. Našo trditev podpirajo osobito konecletna šolska poročila, katera so kar od kraja nemška: slovensko-nemška gimnazija v Ljubljani, enaki zavod v Novem mestu, slovenska gimnazija v Kranju so izdale le nemške „Jahresberichte“. Še celo čisto slovenska nižja gimnazija v Ljubljani uraduje le nemško, kakor svedočijo njeni edino nemški razglasi v „Ljubljancanki“. Nemške ljudske šole v Ljubljani, katerih je veliko preveč, imajo vse polno slovenskih otrok, in celo slovenske šole (mestna dekliška šola, nunška šola) so v višjih razredih večinoma še nemške, čeravno so slovenske knjige že na svetlem tudi za te razrede. Nemščina gre v Ljubljani v klasje, in moške, kateri za nemščino delajo, so v milosti in bodo povišani. Kaj pa Slovenci delajo? vprašate: Kregajo se.

(**Strelna**) je udarila dne 17. julija t. l. v župniški hlev na Dobrovi pri Ljubljani. Ubila je dve govedi. Velika sreča je, da ni začelo goreti.

(**V cerkev treščilo**) Dne 18. julija je pri sv. Gregorju na Dolenjskem dvakrat udarila strela v zvonik, jedenkrat pa v cerkev. Posebne škode ni napravila; zidovje je malo okrušila, razbila jedno svetilko in dve ženski omamili.

(**Slovensko posojilništvo**) Na Kranjskem ste se ustanovili zopet dve novi posojilnici, namreč v Stari-Loki in v Poljanah na Gorenjskem. Zdaj je na Kranjskem 43 slovenskih posojilnic z neomejeno, 9 pa z omejeno zavezo; na Koroškem 17 z neomejeno, 2 z omejeno zavezo; na Primorskem 7 z neomejeno, 7 z omejeno zavezo in na Štajerskem 27 z neomejeno, 1 z omejeno zavezo (v Mariboru). Lani so imele koroške posojilnice 5437 zadrušnikov, kranjske 10151, primorske 5405 in štajerske 33902 zadrušnikov, skupaj 54895, za 18492 več kakor prejšnje leto. Ti udje so imeli lani pri svojih zadruzah 730.572 gld. deležev, in sicer so jih imele koroške posojilnice 122.056 gld., kranjske 261.828 gld., primorske 73.730 gld. in štajerske 272.957 gld. Predlanskim so imele vse slovenske posojilnice 618.055 gld., lani toraj za 112.517 gld. več.

(**Centralne posojilnice slovenske**) v Krškem drugo izvestje kaže, da so tiste posojil-

nice (10, namreč Brežice, Gorica, Kleče, Mokronog, Radeče, Rojan, Slap, Slatina, Smihel na Koroškem, Kobarič), katere so k tej zadrugi že pristopile, imele lani 4665 članov, ki so vzeli 4894 deležev v skupnem znesku 46.846 gld. Te posojilnice so imele lani 468.811 gld. hranilnih vlog, 17.643 gld. rezervnih fondov, 504.881 gld. posojil, 2468 gld. naloženega denarja, 7016 gld. dobička in 21.148 gld. gotovine koncem leta. — Centralna posojilnica slovenska je vseslovenska denarna zadruga, ki ne bode glede sedeža na nobeno stalno mesto navezana. Vsaj ona ne namerava z osebami v zvezo stopiti, tudi ne z gotovino razpolagati. Novce nabirati namerava le pri denarnih zavodih in takoj le denarnim zavodom zopet oddajati. Naloga podpisanega načelstva je torej le posredovanje med posojilnicami slovenskimi. „Centralna posojilnica“ se je v teku malih mesecev, kar obstoji, pokazala že živo potrebna; kajti pomagala je po najnižjih obrestih marsikateri mladi posojilnici, kateri drugi zavodi niso mogli ali niso hoteli na ta način vstreti, kakor je to storil baš ta zavod, kateri bode zlasti radi tega tudi v bodoče enako deloval, ker nima skoro nikakoršnih upravnih stroškov, in ker mu denar niti 24 ur ne leži brezobrestno.

(**Na meščanski šoli v Krškem**) je razpisano novo ustanovljeno učiteljsko mesto (4.) za prvo stroko (nemški in slovenski jezik, zemljepis in zgodovina) z letno plačo 800 gld. in stvarstnimi dokladi po 80 gld. Prošnje se vlagajo službenim potom pri ondodnem c. kr. okrajnem šolskem svetu do 16. avgusta t. l.

(**V Divači**) ustanovili so bralno društvo. Pravila so že potrjena in društvo prične v kratkem svoje delovanje.

(**Toča**) je okrog Tržiča na Primorskem napravila nad 20.000 gld. škode.

(**Strelna ubila kravo**) V Kubežu pri Črnem kalu je strela udarila dne 17. t. m. v hišo Matije Jakomina in omamila gospodinjjo in dekle. V hlevu je strela ubila kravo. Teletu, ki je ravno sesalo, in hlapcu, ki je bil zraven, se pa ni nič zgodilo.

(**Velik požar**) Dne 13. t. m. je velik požar v Borovljah na Koroškem 18 poslopij in še več drugih streh poškodoval. Nad sto ljudij je brez strehe. Tri osebe so se pri gašenju poškodovale.

(**Zgorela je 75letna starka**) v Št. Lorencu nad Labodom na Koroškem. Dne 28. junija je gorela mežnarija in je mežnarjeva mati hitela v hišo po svoj denar, a se ni mogla več vrniti.

(**Na smrt obsojen**) V Celovcu obsodili so na smrt R. Klincerja, ker je v Brežah zavratno umoril gostilničarico Hudelič.

(**Huda nevihta s točo**) je dne 13. julija t. l. poškodovala v Viškigori na Primorskem vse pridelke. Petru Podgorniku iz Pečin je strela ubila dva konja, ko je vozil les v Vrhu isti dan. Ta dan je bila tudi toča okrog Sežane in pri Kastvu v Istri.

(**Nedeljski počitek**) V dveh tiskarnah v Trstu se dosedaj ni izpolnjeval zakon o nedeljskem počitku, kajti dva lista, iredentni „Piccolo“ in vladni „Matino“ sta izhajala v pondeljkih zjutraj zgodaj. Te dni se je pa oblastveno prisililo dotični tiskarni, da bodeta tudi ob nedeljah praznovali in lista bodeta izhajala še le opoldne.

(**Oddaja javnih del v Trstu**) Tržaški mestni zbor je te dni oddal razširjenje proseškega pokopališča. Vložila sta prošnji dva ponudnika. Jeden je domačin skušen podjetnik stavbarskih del in je odjenjal 5% od izklicne cene. Drugi je italijanski podložnik, glede tacih del še popolen novinec, kajti pred par leti je bil še navaden težak, je še jako mlad in od izklicne cene je odjenjal samo tri odstotke. Delo se je pa izročilo temu tujcu in to samo zato, ker mu je tekla zibelka v Italiji.

(**Jezikovna enakopravnost pri porotnih sodiščih v Istri**) Okoliš rovinjskega okrajnega sodišča je po večim prebivalstvo slovansko. Sodil bi kdo, da se bode na to gledalo, da bodo tudi porotniki tega okoliša slovanščine zmožni. Italijanska gospoda je pa porotniške seznane laško oznanila, da bo za bodočo porotno zasedanje izžrebano izmed 36 porotnikov in 9 namestnikov samo dva Slovana.

(**Nemška šola v Trstu**) Kakor drugod, v meševitih deželah, tudi v Trstu zahajajo v nemške šole največ nenemški otroci. Letos so na tej šoli bili 703 Italijani, 312 Slovanov in le 207 Nemcev. Nemcev je torej bilo najmanj, da si je šola prav za prav le njim namenjena in je poučni jezik izključno nemški. Ta šola se vzdržuje na stroške države. Za tako pičlo število nemških otrok v Trstu država vzdržuje šolo, Slovencem se pa ne poskrbi za slovensko šolo, da si je slovenskih otrok v Trstu mnogo več.

Druge avstrijske novice.

(**Ruski car na Dunaju**) Dne 27. avgusta prideta ruski car in carica na Dunaj, njih prihod se je že naznanil avstrijskemu ministerstvu vnanjih stvari.

(**Dunajski Čehi**) se nikakor ne marajo pomčiti. Sedaj so celo neki list z Moravskega prenesli na Dunaj. Češki list na Dunaju, tega pač Nemci niso še pričakovali. Tudi več političnih društev mislijo osnovati dunajski Čehi.

(**Dunajski liberalci v Budimpešti**) Kacih 300 dunajskih liberalcev je bilo minuli teden skupno obiskalo budimpeštansko razstavo. Ogrski liberalci so jih bili kaj prijazno vsprejeli. Pri banketu, jim na čast prirejenem niso dunajski liberalci mogli dovolj prehvaliti, kako lepo je v Budimpešti, kjer še ni krščanskih socialistov. Gospodje bi bili pač najbolje storili, ko bi bili kar na Ogerskem ostali. Na Dunaju se zanje ne povrnejo več lepši časi.

(**Žalostno znamenje za liberalce**) V Aagu na Češkem je hotel te dni poročati poslanec Tausche svojim volilcem in se jim z nova ponuditi za kandidata. Volilci ga pa niso poslušali in so rekli, da bodo volili Schönererja. Ko je Tausche hotel govoriti, zapeli so „Wacht am Rhein“. Liberalni poslanec Tausche je videl, da mu ne bode moč govoriti, in jo je potegnil. Petje omenjene prusofske pesmi nam najbolje dokazuje, kakšen duh veje mej Nemci na severnem Češkem. Liberalci sedaj le žanjejo kar so sejali. Vedno so hujskali Nemce proti Slovanom in ni čudila, če so se ljudje navzeli tako nemške nestrplivosti in hočejo po sili imeti za poslanca Prusaka Schönererja. Najhuje se pa maščuje hujskanje proti Slovanom na židih. Nemci v svoji narodni nestrpnosti tudi sedaj nočejo židov zmatrati za Nemce in proti njim hujskajo, kakor so poprej židovski liberalci proti Slovanom.

(**Gališka ljudska stranka**) napreduje, da si jej delajo ovire vlada in plemenitaši. Pri volitvah v okrajne zastope so v kmetskih občinah v največ krajih izvoljeni pristaši ljudske ali kmetijske stranke. To je vzbudilo strah mej sedanjimi poljskimi politiki. Boje se že, da izgube mnogo mandatov pri bodočih volitvah v državni zbor.

(**Kmetska stranka v Galiciji**) je pri volitvah v občinske zastope dosegla take vspehe, da se sedanji poljski poslanci boje, da mnogi pri novih volitvah ne pridejo več v državni zbor.

(**Porotne sodbe na Ogerskem**) Dosedaj imajo na Ogerskem porotne sodbe samo za tiskovne stvari, ki se pa niso pokazale nepristranske. Sedaj pa nameravajo vpeljati porotne sodbe tudi za druga hudodelstva. To bi bilo dobro, ker bi ne mogli tako izbirati več porotnikov, če se porotne sodbe razširijo in bode torej več ljudij treba za porotnike. Tudi v Avstriji je bila porota jako pristranska, dokler je veljala le za tiskovne stvari. Celotna Kranjska so bili samo Nemci porotniki. Sedaj so se pa stvari nekaj zboljšale. Madjari pa hočejo s tem preprečiti, da Rumuni in Slovani v večjem številu ne postanejo porotniki, da se bode od porotnikov zahtevalo znanje madjarščine.

Ogled po širnem svetu.

(**Albanija**) Nezadovoljnost vlada po vsej Turčiji. Pritoževati so se jeli tudi Albanci. Ne pritožujejo se toliko proti slabi turški upravi, samo to jim ni prav, da od severa sem jim preti srbstvo, od vzhoda bolgarstvo, od juga pa grštvo. Od Turčije zahtevajo, naj varuje njih narodnost proti tej trojni nevarnosti, če ne, se pridružijo kaki drugi velevalsti. Govori se, da Avstrija Albance nagovarja k vstaji. Rada bi si prisvo-

jila Albanijo, da se tako približa egejskemu morju. Prisvojenje Albanije bi bilo po volji Italijanom, Nemcem in Madjarom. Albanci so po narodnosti Romani in nasprotniki Slovanov. S prisvojitvijo Albanije bi Slovanom nasprotni življi dobili novega zaveznika proti slovanstvu na jugu. Sicer bi pa prisvojenje Albanije Avstriji dosti ne koristilo, kajti morala bi v Albaniji vedno imeti mnogo vojakov, ker so Albanci nemiren živeli.

(Turško grozodejstvo v Armeniji.) Mohamedanci so napali mesto Egin v Armeniji in skoro vse kristjansko prebivalstvo poklali. Po vsej Armeniji vlada velika razburjenost. Požiganja in pobijanja se vrše dan za dnevom. Turčija pa ničesar ne stori za red.

(Ustaja na Kubi) še vedno dela španskim državnikom preglavice. Vstaši se pojavljajo v večjem številu. Zadnji čas so odposlali na Kubo zopet več batalijonov. Matere odposlanih vojakov so vladi izročile protest proti temu, da se njih sinovi pošiljajo tako rekoč v gotovo smrt. Vlado je ta protest kaj neprijetno dirnil, in začela je strogo preiskavo, da poizve, kdo da hujska proti pošiljavi vojakov na Kubo. Vlada se boji, da republikanska stranka s tem misli ljudstvo pripraviti k ustaji. Nevolja mej narodom je velika, da boj na Kubi še ni konec.

Dopisi.

Iz Št. Pavla v Sav. dolini. Nobena novica ne pride iz našega kraja med svet, kakor bi nas ne bilo; le o kaki veselici, katero priredi naše „Bralno društvo“ vsako leto, je bilo čitati poročilo, včasih pa poskrbijo malopridneži, da se imenuje naša občina v ne baš častni zvezi. Sicer pa je vse tiho. No, pa dasi je navidezno vse mirno, vendar ne spimo; malenkostni prepirčki, neznatne dogodbece nam kratkočasijo, kakor drugod, sicer pusto življenje. Da pa tudi po noči ne uživamo neskaljenega miru, zato skrbe z neko posebno gorečnostjo nepoklicani ponočni pevci, ki morda smatrajo svoje vpitje in kričanje za nežno uspavanko, mi pa bi jim bili iz srca hvaležni, ako nas odslej naprej puste brez nje. Toda o vsem tem nisem hotel govoriti; v mislih mi je mnogo važnejši dogodek — občinske volitve. Ne bode dolgo, da bode treba izbrati si svoje može in jim izročiti svojo upravo v oskrbljevanje. Da je pomembne važnosti, kaki može pridejo v občinski zastop, razume pač vsak, in zanašamo se, da bodo St. Pavlani tudi letos pogodili pravo, kakor so to storili pri zadnjih volitvah. Zakaj z nekim vznesenim zadovolšenjem lahko rečemo, da imamo občinski zastop s takim županom na čelu, s katerim se lahko ponašamo pred omikanim svetom, in za katerega nas lahko zavidajo druge občine.

Nekdaj je bilo pri nas drugače. Pred leti ko je še dremala narodna zavest, imeli smo može, katerim sicer nismo mogli očitati nebržnosti, — toda imeli niso pravega srca za naš slovenski narod. Nemškutarilo se je, kolikor se je dalo, oni niso imeli nas, mi pa njih ne; in taki može gotovo niso povsem usposobljeni za vodstvo slovenske občine.

To so spoznali tudi St. Pavelčani in postavili na župansko mesto moža, ki je v polni meri vreden te časti, namreč, našega narodnega trgovca N. Zaniera. S to izvolitvijo so zadeli St. Pavelčani v črno, srečnejše roke niso mogli imeti.

Ne le, da je gospod Zanier po svoji vsestranski izobrazbi in zvedenosti, radi katere se čuti na vsakem polju domačega in ne pride nikdar v zadrego, kakor vstvarjen za župana, odlikuje ga tudi važno svojstvo, da ima pravo srce za našo občino, za katero skrbi po vsej svoji vesti in moči.

Kot odločen narodnjak naredil je konec nemškutarenju in uvel kot uradni jezik našo blagodonečo slovenščino, kateri je bilo poprej mesto za durmi, kakor pastorki. Poprej se je košatila le blažena nemščina v pisarni naše slovenske občine, sedaj pa je gospod naš — slovenski jezik. Kako vse drugače je sedaj! Človek se izgovori, kakor mu je Bog „kljun“ vstvaril, razume odloke in druge spise itd. Pri sejah razlaga gosp. župan tudi najbolj zamotane zadeve tako jasno, da ga vse razume; in to je vendar potrebno.

Skrbi pa tudi za gmotno stran naše občine. Odlikuje ga nenavadna varčnost, nobenega krajcarja ne izda po nepotrebnem, in vse prevdari in premisli vestno, in če le mogoče, izposluje gotovo povsod najugodnejše pogoje. Vsled tega je bilo mogoče, da so se pod njegovim skrbnim vodstvom znižale občinske doklade, za kar je gotovo vsak občan hvaležen.

Vendar se je v tem času kupila brizgalnica, ki je že večkrat delovala v blagor občini; po trudu gosp. Zaniera so se kupili novi zvonovi; sedaj pa zidamo krasno novo cerkev, ki bode ponos in dika naši fari. Duša celemu podjetju je gospod župan; koliko potov je storil brezplačno, koliko truda je imel pri raznih pogodbah! A ne samo to! Daroval je tudi sam znatno svoto za zgradbo in kupil bode sam novo uro, ki bode stala blizu 1000 glđ. in jo nimajo nikjer v Sav. dolini take.

Iz vsega tega je razvidno, kako požrtovalno deluje gosp. Zanier kot župan v prid občini in kako se trudi, da ji čim več koristi. Umevno je tedaj, da bodo zavedni St. Pavlani pokazali, da znajo ceniti takega moža in zopet izbrali občinski zastop pod njegovim vodstvom ter tako izkazali svojo hvaležnost. —b.

Slatina. (Izid občinskih volitev na Slatini.) Dne 8. in 9. julija t. l. vršila se je obč. volitev na Slatini v popolno zadovoljnost narodne stranke, ter v največjo žalost in jezo slatinskih Posilinemcev.

Kljubu zelo neugodnemu letnemu času in neugodnim slatinskim razmeram za narodno stranko, dobila je ta vendar v III. razredu 160 glasov in nemčuri samo ednega; in še tega je oddal eden deželnih uradnikov na Slatini, znani Posilinemec Janez Kovačič. V II. razredu napeli so nemčurji toliko bolj vse moči, da bi si s to zmago zagotovili večino v občinskem zastopu, pa tudi te nemčurske moči niso bile velike, kajti tudi v II. volil. razredu dobila je narodna stranka 41 glasov in nemčurji kljub velikim pripravam se še niso upali vdeležiti volitve.

Koliki razloček med časom pred 7 leti in sedaj. Takrat bi bili nemčurji že skoraj imeli celi občinski zastop v svojih krempeljih in danes se že v dveh razredih ne upajo več na volišče. Tako gine toraj naglo opoteča slava slatinskih nemčurjev.

V četrtek, 9. julija 1896 ob pol 3. uri popoldne bil je torej pogreb nikolj potrebne, že pred 10 leti nam vsiljevane nemčurske šole in drugih od Slatinčanov nam nasprotnih naklepov.

Tudi v I. volil. razredu bi jim bilo odklenkalo, da bi ne bila nam smrt pred kratkim prikrasjala jeden glas in da bi se ne bila dva Judeža-lškarjota našla, katera sta v zadnjem trenutku prestopila v nemčurski tabor.

Da cenjeni čitatelji „Domovine“ zvedo njih imena, vam jih tukaj naznamim: Prvi je Matija Drogenik (Ješovski), o katerem se ve marsikaj povedati, pa ne dobrega. Drugi enaki Judež je Stojnšek Anton, kateri misli, da bo mesto njega začel Ludvik Miglič „slatino“ (kiselo vodo) po svetu voziti, ako bo on z nami volil.

V II. vol. razredu se smejo Judežem prištet tudi ti: Korec Jurij, Škrabe Benedikt po domače „Ledinski Jaka“, Cvetko Simon in Lorber Martin, pa tudi teh se ni bati, kajti druge na volitev z nemčurji nagovarjajo in silijo sami pa se k volitvi ne upajo.

Novi občinski zastop je toraj sestavljen iz naslednjih odbornikov, in sicer v III. razredu: Preč. gosp. Višnar Franc (rodom Celjan), g. Žurman Vinko, Jurij Plevčak, Franc Kert (sedajni župan), Jurij Kušec in Martin Krumpak.

V II. razredu: gg. Franc Ogrizek, Cajzek Miha, Anderluh Florjan, Dolšak Janez, Ferčič Miha in Pobežin Blaž.

V I. vol. razredu: Potočnik Lovrenc, Kovačič Janez, Stojnšek Janez, Miglič Lud., Ogrizek Janez (nekdanji „dober“ — župan) in Matevž Lešnik. — Da so to sami „Urgermani“ to kažejo že njih imena, kaj ne?

Ker je volitev vodil vladni zastopnik, c. kr. komisar g. Ant. Čapek, in se je vršilo vse v najlepšem redu, nimajo nemčurji nobenega upanja, da bi jih rešil kakšen rekurz; — Toraj se zna volitev župana v kratkem vršiti in to naznamim prihodnjič.

Iz Spodnje Pohance pri Brežicah. Na predvečer apostolov sv. Cirila in Metoda zbralo se je na primerni visočini precejšno število fantov in mož, kateri so velik kres na čast slovenskih blagovestnikov zakurili, ter zraven tega tudi s pokanjem topičev pozdravljali prihodnji dan, dan največjih dobrotnikov slovanskega roda. Da jim je bilo nebo milo, razveselili so se potem tudi pri petju in drugo zabavo v poštenu gostilni.

Za svečanost izbran bil je griček iz katerega se kaj lepo vidi v Brežice, to pa zatega voljo, da se nekaterim strahopetnežem pred Slovenci pokaže, da blizo okolu stanujejo strašne postave, kateri se imenujejo „Slovenec“. Pa tudi po drugih krajih priredile so se enake svečanosti, tako, da so se pri pokanju topičev okoli nemške(?) trdjavre brežke gotovo marsikateremu Tevtoburžanu hlačice tresle. Dragi Slovenci tudi tisti, kateri ste letos pozabili dolžnosti do svojih apostolov, odločite si že zdaj za drugo leto na vsakem primernem kraju z ognjem in strelom počastiti sv. Cirila in Metoda, kajti z ognjem in strelom mahitati se mora na sovražnika, da se taisti s tem popolnoma ugonobi. Sv. Ciril in Metod pa naj sprosita vsem zavednim Slovincem vstrajnost v ljubezni do domovine, vsem lškarjotom pa spreobrnjenje, tako, da postanejo iz Savla Pavli.

Pred dobrim mescem dnij dobil je eden tukajšnih gostilničarjev neki odlok od c. kr. okrajne finančne direkcije v nemškem jeziku, katerega je pa vrnil ter prosil, vsebino tega pisanja v slovenščini doposlati, ker on kot nemščine nevešč ni dolžan koga prositi, da mu to nemško zmes prestavi. A glej, do danes še ničesar ni dobil nazaj, ali se gospodje v Mariboru še-le učijo slovenščine, kar je čisto mogoče, ker je Maribor ob Dravi tam za „rajhom“.

Tega bi sicer ne omenjal, pa ravno s tem opozarjam vse, da bodite odločni ter tirjajte strogo vsa pisma od uradov v vaši materinščini, ker uradi so za ljudstvo, ne pa nasprotno, ljudstvo zaradi uradov.

Gospod urednik! radoveden sem bil zakaj so Brežčani svoj „maj“ z železom okovali, ker svoje radovednosti nisem hotel kazati torej tudi nisem nikogar vprašal. Prišel sem sam do svojega prepričanja, da mislijo ta imenitni maj s svojimi pedenj dolgimi „frankfurtarcami“ (menda niso imeli cvenka za večje), imeti za večne čase postavljenega ter so ga okovali, da ga zabranijo zlobnim črvom. Mislim sem, tukaj se bodo zbirali vsi miškutarji ter si svojo nemško „korajžo“ ali „šnajt“ kakor že pravijo napajali. V zadnji „Domovini“ pa sem zvedel, da so se bali Simonov z žago.

Tisti gospod Potrtz, kateri pa bo zdaj menda gospod Potrt, ker ste ga tako lepo počesali pa bo kot kolovodja lahko smel to železje za staro šaro prodati ter si bode znabit za vsacega čuvaja (kateri pa so sedaj seveda že v penziju) en „štamprl“ privoščil v spomin hrabre ino častne službe majovih vahtarjev. Ali pa jim dajte narediti s starega „ledra medalije“ ker novega je škoda ter njim taiste obesite, pa ne na prsi, ampak na hrbet, tako da se bodo od družih norcev posebno spoznali.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Veselica, koja je priredila tukajšnje bralno društvo, dne 12. t. m., se nam je obnesla v popolno zadovoljstvo. Obiskovalcev, med njimi deset oč. gostov iz sosednih krajev, bilo je prav obilno, tako, da so bili prostori prav natlačeni. Vrli domači pevci, pod vodstvom naduč. g. Pečovnik-a, so nas zabavali s krasnim petjem. Prav zanimivo bilo je predavanje potovalnega učitelja g. Beléta; korenito razlagal je vzgojo in zeleno cepljenje ameriške trte in nekoliko o sadjereji. Najbolj iznenadila nas je pa gledališka igra: „Kateri bo?“ Igralci, ljudje priprostega stanu, so se obnašali tako vrlo, resno in pogumno, da so gledalcem izvabili splošno občudovanje. Bilo je med celo igro živahno gibanje, zlasti je bil „dr. Bistroglav“ vzrok, da so se gledalcem pogosto ustni živci napenjali. Dober vspeh, ki ga je dosegla igra, priča v marljivosti igralcev, zlasti pa o delu in trudu njih vodje g. Tučak-a ml. Tudi godba, ki je polnila ostali čas med posameznimi pesmami in med prizori igre, nas je prav prijetno kratkočasila.

prihod
nas s
je bil
zov,
rimi
nad
poslu
le za
razne
niten
višje
narod
vpliv
pame
srce,
dopac
ter c
razuz

luje

Na

je im
meta

556

93 z

je št

drug

leta

vlož

83 k

Kap

leto

dele

leta

stra

nilo

glđ.

2352

1895

kon

leta

s ka

ki s

glđ.

so j

je

210

kon

16.0

88

kon

sest

za

še

23.8

32

51

dne

zvi

cen

138

če

41/

kaj

nik

nik

Če

pe

ml

lje

po

Nekako pogumno in zaupno gledamo tedaj prihodnosti v obraz; zdi se nam, da bo tudi pri nas s časom izhajalo solnce zavednosti. Videti je bilo pri omenjeni slavnosti iz radostnih obrazov, da mila pesem, kakoršne še pred nekaterimi leti pri nas ni bilo slišati, vzdiguje duha nad vsakdanje skrbi in opravke ter navdaja poslušalca z mislijo, da Bog ni dal človeku uma le za to, kar mu prinesejo vsakdanje stanovne razmere, temveč, da ima človeški um tudi imeniten pomen (še razven pomena večnosti) za višje življenje, za izobrazbo, omiko in napredek naroda svojega. Kdo bi tudi zamogel tajiti, da vpliv poštenih veselja, kjer se vršijo le nedolžne, pametno-vesele zabave, blaži duh, razvedruje srce, bistri um in vžiga voljo, da dobiva človek dopadanje nad tem, kar je boljše in zlahtnejše, ter da se mu začne mrzeti vse slabo, surovo, razuzdano ali strastno veselje.

Da naše društvo čvrsto napreduje in deluje za občni blagor, v to pomozi Bog!

Narodno-gospodarske novice.

Ljutomerska posojilnica

je imela v svojem 24. upravnem letu 1895. prometa 374.461 gld. 68 kr.

Koncem leta 1894. je imela ta zadruga 556 zadrušnikov. Tekom leta 1895. je pristopilo 93 zadrušnikov, izstopilo pa samo 27, tedaj se je število zadrušnikov pomnožilo za 66 in je zadruga štela koncem 1895. leta 622 zadrušnikov.

Zadružni deleži so znašali koncem 1894. leta 34.717 gld. 82 kr. Tekom leta 1895. se je vložilo 3509 gld. 34 kr. vzdignilo pa 2878 gld. 83 kr., tedaj se je več vložilo za 630 gld. 51 kr. Kapitalizovane obresti od zadružnih deležev za leto 1895. so znašale 1504 gld. 68 kr. in zadružni deleži s kapitalizovanimi obrestmi vred koncem leta 1895. toraj skupaj 36.853 gld. 01 kr.

Hranilnih vlog je leta 1895. vložilo 451 strank, 683 krat, skupaj 104.137 gld. 66 kr., vzdignilo pa je 462 strank, 836 krat, skupaj 106.490 gld. 50 kr., toraj se je več vzdignilo za 2352 gld. 84 kr. Kapitalizovane obresti za leto 1895. so znašale 7506 gld. 93 kr., hranilne vloge koncem 1894. leta 192.404 gld. 99 kr. Koncem leta 1895. je znašalo torej stanje hranilnih vlog s kap. obrestmi vred skupaj 197.559 gld. 08 kr., ki so bile naložene na 708 hranilnih knjižic.

Na posojilih se je izplačalo 1895. leta 49.956 gld. — kr., vrnilo pa 34.978 gld. 50 kr., tedaj so je več izposodilo za 14.977 gld. 50 kr. in ker je koncem leta 1894. znašalo stanje posojil 210.010 gld. 50 kr., tedaj so znašala vsa posojila koncem 1895. leta 224.988 gld. — kr.

Kupilo se je posestvo v Ljutomeru za 16.000 gld. Na to se je že izplačalo 14.065 gld. 88 kr.; ostalih 1934 gld. 12 kr. pa je še bilo koncem leta 1895. na dolgu. Vrednost tega posestva se je znižala vsled prodanih gibljivosti za 205 gld. 78 kr. in je tedaj koncem 1895. leta še znašala 15.794 gld. 22 kr.

Rezervni fond je znašal koncem 1895. leta 23.838 gld. 65 kr., posebna rezerva pa 1178 gld. 32 kr., obe rezervi tedaj skupaj 25.016 gld. 97 kr.

Čisti dobiček leta 1895. je znašal 3109 gld. 51 kr. ter se ima vsled sklepa občnega zbora z dne 14. majnika 1896 pridjati rezervnemu zakladu. Upravno premoženje se je tekom leta 1895. zvišalo za 12.940 gld. 83 kr. in je znašalo koncem 1895. leta 266.797 gld. 89 kr.

V prvem polletju 1896 je imela posojilnica 138.034 gld. 22 kr. prometa.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud posojilnice in se obrestujejo po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu.

Posojila se dajejo po 6% le samo društvenikom.

Urduje se vsaki torek in petek razun praznikov od 9. do 12. ure dopoldne.

(Saje) so posebno dober gnoj za vrtove. Če se posujejo vrtni grede s sajami, soljo in pepelom, se tudi razni mrčesi, zlasti bolhe ne lotijo mladih rastlin. Za peso, repo in korenje ni boljega gnoja, kakor saje. Tudi sadju je dobro že po zimi ali pa jeseni s sajami pognojiti. Saje se

denejo v kuhano vodo, pridene se nekaj roženih odrezkov in se drevesom priliva.

(Dogodek izza borbe proti trtni uši.) V Rumuniji so trtno uš grozno hudo preganjali. Oblastva so silila, da se trte s korenino izkopljejo. Neki kmet je pa le zgoraj pokončal trte, korenine je pa pustil, potem je pa v vinograd sejal proso in koruzo. Komisija je mislila, da so trte izkopane. Tako je vinogradnik več let sejal žito in porezaval pognanike trte. Naposled so tudi v Rumuniji pustili boj proti trtni uši in kmet je pustil poganjati trte. Lani je že pridelal dosti vina. O trtni uši po vinogradu ni nobene sledi. Zginila je, ne da bi bila korenine trt uničila. Vinogradnik pa ima lep vinograd in mu ni bilo treba niti zasajati ameriških trt.

(Duh po čebuli) se odpravi z nožev, ako se drgnejo s soljo.

(Jeli vino škodljivo, če se trte škrope?) Precej se je razširila misel, da je vino škodljivo, če se trte škrope z modro galico. Ta snov ima v sebi baker in s tem pridejo v grozdje in vino bakrene spojine, ki so največ strupene. V grozdju se da res baker dokazati, a le do 7/2000 grama v kilogramu. To je tako malo, da človeku ne škoduje, ko bi tudi nad kilogram grozdja pojedel. V vinu je pa še mnogo manj bakra. Po skušnjah ga je največ v vnanji grozdni koži, ki po iztiskanju ostane. Mej vrenjem se nekatere bakrene spojine zopet izlečejo. V vinu se jedva z najnatančnejšimi preiskavami more dokazati baker, v največ slučajih pa niti ne. O škodljivosti pa ni nobenega govora.

(Žitnega črva) ali črnega žiška odvrnemo od žita, ako tla in stene kašče ali magacina namažemo s slano vodo, kateri je primešano nekaj posušenega in razdrobljenega orehovega listja.

(Premočno gnojenje s čilskim solitrom) ni dobro za sladko peso. Pese pač dosti izraste, a ima le malo sladkorja.

(Grm za suha rebra.) Za suha rebra je najboljši les navadni dren. Raste v senci in ima jako trd les, ki se da v raznovrstne namene porabiti.

(Porujavelo vino) se popravi če se pretoči v tankem curku v drug malo žveplen sod in pusti tako dolgo, da postane svetlo. Potem se vino pretoči zopet v drug sod in tako dolgo pusti, da zgubi duh in okus po žveplu; 2 grama žvepla zadostuje za 100 litrov.

(Mlade trave) ne dajaj teletom. Če je že moraš dajati, moraš jim prve tedne dajati lanenih peres, dokler se sveže krme navadijo. Drugače utegnejo teleta zboleti.

Književnost.

(Lirske in epske poezije.) Napisal A. Aškerc. V Ljubljani. Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. 1896. Str. 196. Gospod založnik te nove knjige nam je danes poslal jeden izvod in nas ter z nami gotovo vse častilce Aškercove prav veselo iznenadil, saj je že stara želja, da bi izšle v posebnem zvezku novejšje, po listih raztresene Aškercove pesmi. Izdaja je jako lepa; tisk in vezava krasna. Cena broširanemu izvodu 1 gld. 30 kr., s pošto 5 kr. več; krasnemu vezanemu izvodu 2 gld., s pošto 2 gld. 10 kr. O tej lepi knjigi izpregovorimo prihodnjič kaj več.

Razne stvari.

(Na morji.) Med potom od Zare v Sebenico je 17. t. m. strela udarila v veliki jarbol Nj. vl. ladije cesarice „Elizabeth“. Škode ni nič naredilo ker je strelodod napeljan naravnost v morje. Ladija se je zelo stresla ter tudi vsakemu strah naredila, ali strah je naglo minul. Bilo je ob 8. uri zvečer, ter po udaru vll se je dež, kateri je trajal pol ure.

(Nepoštteni občinski uradniki.) V Podvinju pri Brodu na Hrvaškem zaprli so bivšega občinskega tajnika Stefanca in bivšega občinskega blagajnika Rajkovića. Preiskava se je pa začela tudi proti bivšemu županu Goloviću. Prišli so velikim sleparijam na sled.

(Čudna nezgoda.) V sobi nekega bukareškega zdravnika je čakal mlad mož na zdravnika, ki ga ni bilo doma. Ker je le moral dolgo čakati, začel je tanko špičasto palčico od slonove kosti ležati na mizi trebiti nohte. Čez nekaj dni so se mu pod nohtovi naredili čudni mozolji.

Ker so ga vedno bolj boleli, moral je k zdravniku. Zdravnik je takoj spoznal mozolje, mož je nevedoč, za čiščenje nohtov rabil s cepivom napolnjeni cepilni instrument. Koze so se mu jako lepo prijele in lepo razvile.

(Dinamitni atentat.) V Majdanu poleg Ostrovice na Ogerskem je te dni nekdo z dinamitom skušal razstreliti hišo užitninskega zakupnika Nemčeka. Hišo je razpok precej poškodoval Nemčeku in njegovi rodbini se pa ni nič hudega zgodilo.

(Samomor arhitektove vdove.) Na Dunaju je skočila iz svojega stanovanja Helena Boguslovska, soproga znanega dunajskega arhitekta, ki se je pred dvema mesecema ustrelil. Obležala je mrtva na mestnem tlaku.

(Boj s policijo.) V Porni v Italiji je dne 6. t. m. zvečer v hotelu policija prišla nekega Cassinellija, ki je pod policijskim nadzorstvom. Veliko ljudij se je potegnilo za Cassinellija in napadlo redarje. V boju je bil Cassinelli ustreljen, več drugih ljudij pa ranjenih. Red je še le vojaštvo napravilo.

(Vse premoženje za dobrotelni zavod.) Nedavno umrl milanski bankir Locria je volil vse svoje premoženje v znesku 10 milijonov lir dobrotelnemu zavodu, ki bode v prid delavcem. Sorodniki so ugovarjali oporoki, a sodišče jo je potrdilo v vsem obsegu.

(Velik požar) je bil v Gorenjem Pullendorfu pri Šopronju na Ogerskem. Zgorelo je trideset hiš. Trije ljudje so zgoreli. Dve ženski so le s težavo rešili iz hiš, ki so že gorele.

(Silen potres) je bil te dni na otoku Cipru. Ljudje v Larmoki in Limassolu so v velikem strahu in največ bivajo v barakah.

(Kolera v Egiptu) še vedno ni ponehala. V Kajiru je samo v 6 dneh zbolelo 816 ljudij, 673 pa umrlo. Od egipčanskih vojakov v Wadihatti jih je zadnji čas 27 zbolelo, umrlo pa 97. Kakor vidno vojaki na novo tako silno več ne boleha, a prej zboleli hudo mro.

(Sicilijanski roparji) so ujeli Mamonika Campagno in ga odgnali v gore. Zanj zahtevajo 20.000 odkupnine.

(Pogorela je) v Liberci velikanska predilnica Liebigova iz Prage. Več ljudij je zgorelo. Delavci skakali so z višjih nadstropij na dvorišče, da se rešijo, in je pri tem 28 delavcev ponesrečilo.

(Boj mej cigani in orožniki.) Dne 27. junija zasledili so orožniki blizu Brna tolpo ciganov, ki je kradla, kar je mogla odnesti. Začel se je hud boj mej cigani in orožniki. Po hudem naporu so orožniki cigane premagali in jih 15 odpeljali v zapor. Drugi so ušli.

(Najstarejši general ruske vojske) generalni poročnik A. J. Jurskemerski je umrl te dni v 110. letu.

(Veliko nevihto) so imeli v Kronaelu na Nemškem. Podrl se je velik del mestnega zidu in mnogo poslopij.

(Pobegli kaznenci.) V Kubi blizu Vidina na Bolgarskem je iz tamošnje bolnice pobegnilo sedem kaznjencev. Vojaki so jih zasledili ob srbski meji. Ker se kaznjenci niso hoteli udati, so vojaki tri ustrelili, drugi štirje so se potem udali in so jih odpeljali nazaj v ječo.

Koledar.

Sobota (25.) Jakob, apostel; Krištof, mučenec. — Nedelja (26.) 9. pobink. Ana, mati Marije Device. — Ponedeljek (27.) Pantaleon, mučenec; Bertold, spozn. — Torek (28.) Viktor; Inocencij, papež. — Sreda (29.) Marta, devica; Olaf, kralj. — Četrtek (30.) Abdon in Senen, mučenca. — Petek (31.) Ignacij (Ognjeslav), spozn. — Polna luna dne 24. ob 6. uri 50 minut zvečer. — Solnce stopi v znamenje leva dne 22. ob 10. uri 28 minut zjutraj.

Sejmi.

Dne 25. julija v Zalcu, Lipnici, Slov. Bistrici, Črmožicah pri Rogatu in v Kozjem. Dne 27. julija v Ormožu, na Teharjih, Framu in pri Sv. Martinu pod Vurbergom. Dne 30. julija v Kostrivnici. Dne 31. julija v Konjicah, na Dolu, v Zagorju in Marenbergu.

Loterijske številke.

Trst 18. julija 1896:	47, 50, 1, 48, 78
Linc	57, 25, 18, 70, 54

Kočijaža

spretnega in zanesljivega pri vožnji in konjih, sprejme

Peter Majdič,
(157) 1—1 posestnik paromlina v Celji.

Učenec

s primernooliko, več slovenskega in nemškega jezika, išče se za finejšo trgovino, v kateri se temeljito izučil. Tukaj ali pa v bližini stanujoči imajo prednost. Več pove upravnistvo tega lista. (156) 3—1

Služba tajnika

je razpisana pri okrajnem odboru v Šmarji (St. Marein bei Erlachstein).

Prošnje s potrebnimi spričevali je vposlati do 15. avgusta t. l.

Plača 400 gld. komisije in drugo do 200 gld.

Šmarje, dne 21. julija 1896.

(155) 1—1 Načelnik
dr. Jurtela.

Otročja obleka od 1-50 - 7 gl.

Prva in največja spodnještajerska
zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19
priporoča svojo veliko zalogo
nepremočljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v roku treh dni iz najbolj priznanega an-
gelskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gl.

Kmetijske stroje:

sadne in grozdne mline, stiskalnice s trajno
delujočim dvojnimi in pritisk vravnajočim
tlačilom, slamoreznice, ročne mline za žito
(s kameni), gople, travniške brane itd. po-
pravila, izdeluje in iz zaloge

— po najnižjih cenah —
prodaja trvdka:

Pehani, Lorber & dr.

tovarna strojev in livarna v Žalcu pri Celju.

Dalje prevzame v izvršbo vse v strojno
in livarsko stroko spadajoča dela, posebno
za žage in mline, za hmelne sušilnice itd.,
prodaja razne stvari lastnega proizvoda iz
zajamčeno najboljše železa, ka-
kor: vlitke kotle, stopničaste in navadne
rošče, razne plošče, možnarje, železne ograje,
uteže za ure itd. itd.

Vsi izdelki so solidno izvršeni, po-
strežba je točna in najprijaznejša, a cene
nižje kot povsod drugod. (142)

Za vsak stroj in vsako delo se jamči.

Milan Hočevvar

trgovina špecerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča

častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: češnje, ma-
relce, breskve, hruške, jabolka, divji in pravi
kostanj itd.; deželne pridelke, n. pr.: kumina, fižol,
bučna zrna, maline, belice (Preiseler), ko-
noplje, malinsko štopo, suhe gobe drobno na-
rezane, želoč, knoper, i. t. d. cvetje in rastline:
lipovo cvetje, bezgovo cvetje, bezgovo gobo,
tisoč rože, kamilice, drobno na štiri ogle nare-
zano mlado hrastovo skorjo, i. t. d. vse lepo
spravljeno in posušeno plača po najdražjih
cenah. (135) 52-5

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

„Pri dobrem pastirju“!

(34) 25-22 Ozira vreden zaslužek
posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari
razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam — Pis-
mena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

Brzojavni naslov: Nasko Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster
v Celji
Gospodske ulice
(Herrengasse) št. 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in
kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25-3

Po nizki ceni.

Prostovoljna prodaja.

Lepa, velika kmetija najbolj obdelana, h kateri
spada 75 oralov zemlje in leži med St. Jurjem ob južni
železnici in pa Ponikvo ob glavni cesti; posloja vsa v
najboljšem stanju, je radi smrti prostovoljno za prodati.

Tudi se s hišo in gospodarskimi poslopji lahko
kupi samo polovico kmetije, komur bi se zdela cela
kmetija preobširna. Posebno se opozarja, da v istem
zemljišču leži obilica kremenca („Kies“), ki se v bližnjih
tovarnah drago kupuje. — Več se izve pri gospodu F.
Fraunseisu v St. Jurju ob juž. železnici (131) 3-2

Žaga in mlin

z močjo 50 konjskih sil, ki je vedno dosti vode, le četrt
ure oddaljeno od postaje savinske železnice s poleg
spadajočim zemljiščem, prodati je takoj radi premembe
podjetja. — Proda se tudi enonadstropna gospodarska
hiša, obstoječa z 8 sob, hlevi, ledenico in lepim vrtom.
V hiši je gostilna in je oddaljena le 5 minut od kolo-
dvora. Več pove upravništvo tega lista. (154) 3-2

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina papirja, pisalnega in ri-
salnega orodja v Celji

priporoča gospodom trgovcem in prodajal-
cem svojo

Veliko zalogo vsakovrstnega papirja

za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, razno-
vrstno barvanega, svilnatga (za cvetlice), za
vezanje knjig itd., zalogo raznih Nežiderskih
zvezkov, Hardtmuthovih svinčnikov in angleških
peres po originalnih cenah tovarniških;

dalje priporoča

zavitke za pisma raznih velikosti in barv,
peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke,
krede, gobice, pušice in škatle za peresnike,
torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige,
pečatni vosek itd. po najnižjih cenah

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v
mapah in elegantnih škatljah.

Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomenice,
map za pisma in papirje, tintnikov, okvirov
za fotografije, listnic itd.

— po nizkih cenah. —

Šolske in molitvene knjige še poseben popust.

Zacherlin

deluje čudovito! Mori kakor nobeno
drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke,
za to tudi po celem svetu kot jedino enake
vrste slavno in priznane. — Njegova zna-
menja so: 1. zapečaten steklenica, 2. ime
„Zacherl“.

(52) 12-10

Celje: Traun in Stiger, Alojz Walland, Viktor Wozz, Anton Kolenc, Fran Janesch, Milan Hočevvar, Ferdinand Pellé, Josip Matič, Anton Ferjan, Friderik Jakovitsch, L. Leo Hannak, Karol Gela, lekarna, Fran Zanger, Topoljak & Pečnik, A. Marek, lekarna, Franc Rischberg, Vransko: Ivan Fauer, Konjice: Jurij Mchay, Vojnik: Fr. Zottl, Hrastnik: Alojzija Bauerheim, Konsumno društvo, Josip Wonk, Fr. H. Petek, Ljubno: A. Fabiani, Sevnica: S. F. Schalk, Ludovik Smole, Sevnica: Zwenkel & Cmp., Planina: R. Grossler, Lud. Schescher, F. Wambrechtsteiner, Gornji Grad: Jakob Božic, Polčane: Ferd. Ivanus, A. P. Krausdorfer, Anton Schwalz, Leopold Vuklić, Mozirje: And. Suppanz, Brežice: Fran Matheis, Varlec & Umek, Zalec: Adalb. Globočnik, St. Jurij: Fran Kartin, J. F. Schescherko, St. Lovrenc: Elja Turin, Smarje: Josip Wagner, St. Paul: Norbert Zanier, Trbovlje: Konsumno društvo, J. M. Krammer, Fran Pollak, Rob. Stenowitz, Anton Daklin, Vitanje: Ivan Novak, Velenje: Karl Tischler, Zibika: Janez Založnik

Najboljše za stenice, bolhe,
kuhinjske golazni, mole, ži-
vinske parasite in dr.